

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע
לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

המערער

חסן נסאסרה
ע"י ב"כ עו"ד י' רומנו

נגד

המשיב

פקיד שומה באר שבע
ע"י ב"כ עו"ד א' כהן מפרקליטות מחוז דרום-אזרחי

פסק דין

מבוא

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
1. ערעור על החלטת המשיב (להלן- "פקיד השומה") בצו לפי סעיף 152(ב) **בפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961** (להלן- "פקודת מס הכנסה"), לשנות המס 2019-2020, שעיקרה קביעת שומה בעקבות גידול הון בלתי מוסבר.
2. המערער, תושב רהט, התגורר בשנות המס נושא הערעור, עם שתי נשותיו, אמו ושבעת ילדיו. בדוחות שהגיש לפקיד השומה דיווח המערער על הכנסות מסופרמרקט שאותו הקים בשנת 2013, המצוי על הכביש הראשי בעיר רהט. בדוח השנתי לשנת 2019 דיווח המערער על מחזור הכנסות בסך 881,806 ₪ ועל הכנסה מעסק בסך 53,687 ₪; ובדוח השנתי לשנת 2020 דיווח על מחזור הכנסות בסך 914,121 ₪ ועל הכנסה מעסק בסך 51,121 ₪.
3. ביום 31.1.2021 נערך בביתו של המערער חיפוש על ידי יחידת הבילוש של משטרת ישראל, בחשד להחזקת אמל"ח שלא כדין, כפי שפורט בדוחות הפעולה שהוגשו לתיק בית המשפט. במסגרת החיפוש נמצאו בביתו של המערער סכומי כסף רבים, במטבע ישראלי ובמטבע זר, בסכום כולל של כ- 910,000 ₪. כמו כן נמצאו בבית תכשיטים.
4. ביום 29.4.2021 אושרה בקשת פקיד השומה לעקל ולתפוס את סכום הכסף שנתפס בביתו של המערער על ידי משטרת ישראל, בהתאם להוראת סעיף 194 בפקודת מס הכנסה לאחר שנמצא כי השומה שנקבעה בשלב א' נתמכת בראיות מהימנות, וכי קיים חשש שהמס שנקבע בשומה לא ייגבה (ת"א 61023-04-21).
5. ביום 7.9.2025 הורשע המערער על ידי בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופטת א' צוריאל) בשתי עבירות של השמטת הכנסה מדין וחשבון, לפי סעיף 220(1) בפקודת

**בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע
לפני כב' השופטת יעל ייטב**

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

1 מס הכנסה, ובעבירה של שימוש במרמה ותחבולה לפי סעיף 5(220) בפקודת מס
2 הכנסה, וביום 1.12.2025 נגזר דינו (ת"פ 24560-09-22). ערעור שהגיש המערער לבית
3 משפט זה עדיין תלוי ועומד, ולפיכך לא מדובר בהרשעה בפסק דין חלוט.

צו השומה

4
5 6. השומה שקבע פקיד השומה למערער בצו הייתה כדלקמן:

שנת מס	2020	2019
הכנסה על פי המוצהר	51,121	53,687
הוסף:		
הכנסה מעסק אי ניהול ספרים שנה ראשונה		1,245,551
הכנסה מעסק אי ניהול ספרים שנה שנייה	1,245,551	
סה"כ הכנסה חייבת	1,296,672	1,299,238

6
7 7. בנימוקי צו השומה מיום 11.3.2022, ציין פקיד השומה כי המערער הגיש שתי
8 הצהרות הון: הראשונה, ליום 31.12.2013, הוגשה ביום 22.12.2014 (להלן-
9 "הצהרת ההון הראשונה"); והשנייה, ליום 31.12.2018, הוגשה ביום 5.3.2020
10 (להלן- "הצהרת ההון השנייה"). צוין בנימוקים כי בהשוואת הון שנערכה למערער
11 בין נתוני הצהרת ההון השנייה, לבין אומדן ההון שערך פקיד השומה בעקבות
12 הממצאים שהתגלו במסגרת החיפוש שנערך בביתו (היינו, הכסף המזומן שנתפס
13 בביתו וכן עלות בניית בית המגורים שבו התגורר המערער עם בני משפחתו) נמצא
14 גידול הון בלתי מוסבר בסך של **2,491,102** ₪.

15 8. פורט כי לצורך עריכת השומה התבסס פקיד השומה על הנתונים הבאים:

16 (1) בחקירתו במשטרה טען המערער כי המחזור בחנות הוא כ- 3,000 ₪ ליום, אך
17 לא ידע להשיב מה סכום הוצאותיו. לעובד שטחים שהוא מעסיק טען שהוא
18 משלם במזומן, ולאחיינו העובד בעסק הוא מוציא תלוש שכר. לילדיו העובדים
19 בעסק, והוא משלם כפי יכולתו;

20 (2) הסבריו של הנישום למקור הכספים שנתפסו בביתו נדחו על ידי פקיד השומה.
21 כך למשל לעניין ההסבר שנתן המערער בדבר **ירושה מאביו**, ציין פקיד השומה
22 כי בחקירתו טען המערער שאביו הוריש לו בין 350-400 ₪, שאותם הרוויח

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

- 1 ממכירת כספים ומדמי אבטלה. לעומת זאת הצהיר בהצהרת ההון השנייה כי
2 הירושה שקיבל מאביו הייתה בסכום של 200,000 ₪ בלבד. צוין כי חרף
3 דרישותיו של פקיד השומה, לא הוצגה כל אסמכתא לטענת הירושה, ולא ברור
4 האם הירושה התחלקה בינו לבין 10 אחיו, אף לא ניתנו כל הסברים למקור
5 הכספים שאותם הוריש לו כביכול אביו; צוין כי ההסבר לכך שמקור הכספים
6 הוא **בקצבה שקיבלה אמו** במשך 30 שנה, בתחילה 1,500 ₪ לחודש, ולאחר מכן
7 בסך של 3,000 ₪ בחודש, לא הוכח, אף לא סביר שמקור ההכנסה היחיד של
8 אמו של המערער לא שימש אותה במשך 30 שנה לצורך הוצאות מחייה שלה ושל
9 בני משפחתה; צוין כי למערער ולאשתו חשבונות בנק, עובדה שאינה מתיישבת
10 עם החזקת הכספים שחסך במשך שנים רבות בביתו;
- 11 (3) בעקבות ממצאי משטרת ישראל נערך ביקור במקום מגוריו של המערער ונמצא
12 שהוא מתגורר במבנה אבן בן 3 קומות ששטחו כ- 500 מ"ר. מאחר שהכנסותיו
13 המדווחות של המערער אינן יכולות להוות מקור למימון עלות הבנייה, והמערער
14 לא הצהיר על הבנייה בהצהרת ההון שהגיש, נקבע שיש להוסיף להונו של
15 המערער את עלויות הבנייה, אשר חושבו על פי מאגר הנתונים לענף הבנייה-
16 דקל. בתחשיב שנערך הובא בחשבון ניכוי של 30% מעלויות הבנייה, ונמצא
17 שעלות הבנייה היא 1,575,000 ₪. פורט כי במסגרת הליכי השומה טען המערער
18 כי המבנה נבנה לפני כ- 20 שנה, בעלות של 300,000 ₪, אולם לא הומצאה כל
19 אסמכתא לכך;
- 20 (4) בחקירותיו מסר המערער כי שילם משכורות לעובדיו במזומן, מבלי לדווח
21 עליהן, וכי גם עובדיו עצמם אינם מדווחים על הכנסותיהם האמורות;
- 22 (5) החזקת סכום כסף כה גדול בביתו של המערער, מבלי שניתן הסבר מניח את
23 הדעת לכך, הסתירות בחקירותיו של המערער, הכנסה מדווחת נמוכה ביותר
24 לאורך השנים, והפרש הון בלתי מוסבר, מהווים אינדיקציה לקיומן של הכנסות
25 אשר לא דווחו במהלך השנים.
- 26 9. על יסוד הנתונים האמורים קבע פקיד השומה כי היה למערער גידול הון בשל הכנסה
27 שלא דווחה, בגובה הסכום שנתפס, **900,000** ₪, ובגובה עלות הבנייה, סה"כ-
28 2,491,102 ₪ (להלן- "**הפרש ההון הבלתי מוסבר**"). הפרש ההון הבלתי מוסבר יוחס
29 באופן שווה לשתי השנים הפתוחות: 2019-2020. צוין כי אמדן ההון ליום
30 31.12.2020 נקבע על יסוד נתונים ותיעוד של הצוות שערך חיפוש בביתו של המערער,

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

1 על פי מסמכים שנשלחו על ידי בא כוחו של המערער, ועל פי נתונים שנמסרו בדיון
2 טלפוני שהתקיים ביום 18.11.2021.
3 הוצאות המחיייה חושבו לפי לוח 4, והתחשיב התבסס על 6 נפשות, במקום על 11
4 נפשות שמומנו בפועל על ידי המערער, וזאת לקולא ומתוך גישה שמרנית.
5 10. צוין בנימוקים כי במהלך הדיון לא ניתנו על ידי המערער הסברים מניחים את הדעת
6 בדבר הפרש ההון הבלתי מוסבר. הסברי המערער אודות ירושה מאביו, קבלת סכומי
7 כסף מאמו, מועד הבנייה ועלויות הבנייה, לא גובו באסמכתאות המאמתות את
8 הטיעונים.
9 11. הכנסותיו של המערער חויבו במס בהתאם לסעיף 191ב בפקודת מס הכנסה,
10 בשיעורי המס המוגדלים בשל אי ניהול פנקסים שכן מדובר בהכנסות שלא דווחו,
11 אף שהיה על המערער לדווח עליהן.
12 מאחר שלא הוכח להנחת דעתו של פקיד השומה כי המערער לא התרשל בהגשת
13 הדוח, נקבע קנס גירעון בשיעור 15% מהסכום שבו עודף המס שהמערער חייב בו על
14 המס שבו התחייב על פי הדוח.

תמצית טענותיו של המערער

15
16 12. לטענת המערער ייחס לו פקיד השומה גידול הון בלתי מוסבר בסך ₪ 2,491,102
17 לשנים 2019-2020 באופן שגוי, על בסיס 'הצהרת הון' רעיונית לשנת 2020, ללא
18 הסכמתו של המערער. הערכת ההון כוללת סכומי כסף שנתפסו בביתו של המערער,
19 בסך של כ- 900,000 ₪, וכן עלות משוערת של בניית המבנה בסך ₪ 1,575,000.
20 13. המערער כפר בבעלותו במבנה וטען שהקרקע שייכת לאמו ולגיסתו. כמו כן הציג
21 היתרי בנייה משנות ה-90 שהוצאו על שמן של אמו וגיסתו. המערער הדגיש כי מגוריו
22 במקום אינם מעידים על בעלות, וכי עלויות הבנייה של יחידות הדיור מומנו
23 באמצעות משכנתא שנטלה אמו בשנת 1997, בעוד שהבנייה הנוספת, המאוחרת
24 יותר, נעשתה בניגוד לרצונו, ומומנה על ידי בני משפחה אחרים. בשל כך לא היה
25 מוטל עליו לדווח על הבנייה האמורה בהצהרת ההון שהגיש, ואין מקום לייחס לו
26 את עלויות הבנייה. המערער חלק על קביעת פקיד השומה לגבי גודל המבנה ועלותו,
27 בהיעדר הערכה מקצועית או מדידה מטעם פקיד השומה. נטען כי התחשיב שצורף
28 לתצהיר המפקחת לא הוגש על ידי עורכו, ואין לדעת מי ערך אותו. מעבר להעדר
29 קבילות והעדר רלוונטיות, נטען כי לא ברור על יסוד מה נקבע כי המערער ביצע את
30 הבנייה או מימן אותה.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

14. אשר לסכומי הכסף שנתפסו בביתו, בסך של כ- 900,000 ₪, טען המערער שלא
מדובר בהכנסותיו בלבד, וכי כספי החיסכון שנתפסו בביתו כוללים כספי חיסכון של
אמו, אשתו השנייה ובתו הבגירה, ועל כן לא היה עליו לדווח עליהם בהצהרת הון
שהגיש. נטען כי ממצאי חקירה שערך חוקר רשות המסים, ואשר תמכו בטענותיו
לגבי מקורות הכנסה הנוספים ומשיכת סכומי כסף במזומן מחשבונות הבנק על ידי
בני המשפחה, לא הועברו לידי פקיד השומה.
לטענת המערער חלקו שלו בסכומי הכסף שנמצאו בביתו מקורו בירושה שדווחה
כחוק. נטען כי פקיד השומה מחק במסגרת השוואת ההון את כספי הירושה שקיבל,
בסך של 200,000 ₪, אשר הופיעו בהצהרת ההון שלו משנת 2013. פעולה זו חורגת
מסמכותו של פקיד השומה, אף חלה התיישנות על שומת שנת 2013. כמו כן קבל על
כך שפקיד השומה קיבל הצהרה על החזקת דינרים במזומן ללא אסמכתא, אך סירב
לקבל את טענת הירושה.
המערער הצהיר על מכירת תכשיטים בסך 51,750 ₪, שהומרו לטענתו לסכומי כסף
במזומן לפני החיפוש שנערך בביתו. תכשיטים אלו הופיעו בהצהרת ההון שלו לשנת
2018 ומהווים הסבר לחלק מסכומי הכסף שנתפסו בביתו.
15. אשר להוצאות המחיה, טען המערער שפקיד השומה ייחס לו, באופן שגוי, את טבלת
המחיה הגבוהה ביותר, בסך 408,264 ₪, במקום טבלה נמוכה יותר בסך 179,136
₪, וכי קביעה זו אינה מתאימה למאפייני המגזר הבדואי וחסרה בסיס מקצועי.
16. המערער עתר לביטול קנס הגרעון בשיעור 15% שהוטל עליו, בטענה שהוטל ללא
הסבר או פירוט מספק. נטען כי קנס הגרעון אינו הולם שומה רעיונית המבוססת על
מסקנות בלתי מבוססות והתעלמות מראיות מוצקות.

תמצית טענותיו של פקיד השומה בערעור

17. פקיד השומה טען כי בדיקת השוואת ההון העלתה גידול הון בלתי מוסבר בסך כולל
של 2,491,102 ₪. הודגש כי המערער הורשע בהליך פלילי, בשתי עבירות של השמטת
הכנסה ושימוש במרמה, ערמה ותחבולה, וכי בית המשפט דחה בהליך הפלילי את
גרסת המערער לגבי מקור סכום הכסף שנתפס בביתו, וקבע כי טענת החיסכון אינה
מתישבת עם ההיגיון והשכל הישר, וכי הכספים מקורם בהכנסה חייבת מעסק. צוין
כי המערער נמנע מלהציג הסבר סביר או תיעוד כלשהו לבסס את טענותיו באשר
למקור כספי התפיסה, וגרסאותיו באשר למקור הכספים השתנו פעם אחר פעם.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

18. אשר לעלויות הבנייה, נטען כי הוכח שבמהלך שנות המס שבערער בוצעה בנייה חדשה בהיקף משמעותי במתחם המגורים של המערער, בניגוד לטענתו בדבר בנייה ישנה בלבד. המערער עצמו הודה בקיומה של בנייה חדשה, והוא זה ששלט וניהל באופן בלעדי בענייני הכספים והבנייה במתחם. המערער כשל בהוכחת מימון הבנייה על ידי גורם אחר, והימנעותו מלהביא עדים רלוונטיים פועלת לחובתו.

19. פקיד השומה טען כי הוצאות המחיה של המערער נקבעו בהנחה ל-10 נפשות נוספות (סה"כ 11 נפשות) בסך של כ- 408,000 ₪ לשנתיים, בהתאם לרמה הגבוהה ביותר בטבלאות הלמ"ס, לאור רמת החיים הגבוהה, הבאה לידי ביטוי במתחם מגורים גדול וברכב יקר.

20. נטען שיש לקבוע קנס גרעון בשיעור 15% בהתאם לסעיף 191(ב) בפקודת מס הכנסה, מאחר שהמערער לא רק שהתירשל במילוי הדוח, אלא פעל במכוון להעלים הכנסות בהיקף ניכר ומסר דיווחים כוזבים. התנהלות זו אף הובילה להרשעתו בהליך הפלילי, ועל כן הייתה הטלת הקנס מוצדקת ומתחייבת.

דיון והכרעה

21. השומה נקבעה כאמור על יסוד השוואת הון שנערכה בין נתוני הצהרת ההון השנייה, לבין אומדן ההון ליום 31.12.2020 שערך פקיד השומה, המבוסס על סכום הכסף שנתפס בביתו של המערער והערכה בדבר עלות בניית בית המגורים שבו מתגורר המערער עם בני משפחתו. בעקבות ההשוואה האמורה נמצא גידול הון בלתי מוסבר אשר ייוחס באופן שווה לשנים 2019 ו-2020.

הכנסות המערער מעסק

22. בשנות המס נושא הערעור הצהיר כאמור המערער על הכנסה זעומה מעסק שמקורה בסופר מרקט שהפעיל. על פי תיאורו של המערער מדובר בסופר מרקט רחב ידיים, ששטחו כ- 170 מ"ר, המצוי על הכביש המרכזי ברהט, ואשר נפתח כפי הנראה בשנת 2013. בסופר מרקט נמכרו מצרכים וסחורות מסוגים שונים, והוא היה פתוח ללקוחות מהשעה 07:00 עד 22:00. ההכנסה המדווחת של המערער מעסק בשנת 2019 עמדה על 53,687 ₪, ובשנת 2020 על 51,121 ₪. גם בשנים שקדמו לשנות המס נושא הערעור דיווח המערער על הכנסה זעומה מעסק.

23. מעבר לדיווח על הכנסה זעומה ובלתי סבירה, מלמדות הראיות על העלמת הכנסות שיטתית מצדו של המערער, אי סדרים בניהול הספרים, דיווח כוזב לפקיד השומה

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

1 על ההכנסות מהסופר מרקט, וכפועל יוצא התחמקות מתשלום המס על הכנסותו
2 החייבת של המערער.
3 24. כך למשל, בחקירתו של המערער מיום 31.1.2021 בתחנת המשטרה ברהט, בחשד
4 לביצוע עבירות על פקודת מס הכנסה (להלן: "החקירה הראשונה"), חקירה אשר
5 התקיימה סמוך לתפיסת סכומי הכסף בביתו, השיב המערער שהוא מעסיק בסופר
6 מרקט 4 עובדים: עובד תושב השטחים, אשר משכורתו משולמת במזומן (בעל אישור
7 עבודה ממעסיק אחר); אחיינו של המערער המקבל את שכרו כנגד תלוש שכר; וילדיו
8 הקטנים של המערער, העובדים בעסק בתמורה לסכומי כסף משתנים שהוא משלם
9 להם במזומן, מבלי להנפיק להם תלושי שכר. המערער השיב כי ככל הנראה עובדיו
10 אינם מדווחים על ההכנסות בגין התשלומים שקיבלו במזומן.
11 בחקירתו במשטרה מיום 15.2.2021 (להלן: "החקירה השנייה"), חזר המערער על
12 כך שהוא מעסיק ארבעה עובדים בעסק: עובד פלסטיני, המרוויח כ- 5,000 ₪
13 בחודש, במזומן; ואחיינו המרוויח כ- 5,000 ₪ בחודש; ושניים מילדיו, בני 16 ו-17.
14 בתחילה השיב שהוא אינו משלם לילדיו שכר כלשהו, ולאחר שהופנה לכך שבחקירה
15 קודמת השיב שהוא משלם לילדיו תמורת עבודתם, ענה כי הוא משלם לכל אחד
16 מהם כ- 2,000 ₪ מבלי להוציא להם תלוש שכר. מעבר לכך שבניגוד להוראות פקודת
17 מס הכנסה לא דווחו תשלומי המשכורת כנדרש, השכר שאותו שילם המערער
18 לטענתו לעובד הפלסטינאי ולאחיינו גבוהים לשיטתו של המערער מהשכר החודשי
19 שלו שעליו דיווח לפקיד השומה, עובדה המעלה חשד באשר לדיווחיו בדבר הכנסתו.
20 25. יתרה מכך. בחקירה השנייה השיב המערער במפורש שההכנסות בסופר מרקט
21 אינן נרשמות במלואן בקופה הרושמת ואינן מדווחות כנדרש.
22 במהלך החקירה הופנה המערער לכך שהסופר מרקט פתוח מהשעה 07:00 עד 22:00,
23 ושלפי הרשימות בספריו מסתכמות ההכנסות ביום לסכום שבין 400 ₪ לבין 2,000
24 ₪ לכל היותר. מרבית הסכומים היו בסך של כ- 1,000 ₪ בלבד, ללא הכנסות במזומן
25 אלא באשראי בלבד. המערער נשאל כיצד יתכן שעסק כה גדול המכיל כמות סחורה
26 כה גדולה, מדווח על פדיון יומי נמוך כל כך, והשיב שאינו זוכר, וכי יתכן שילדיו או
27 הפועל הפלסטיני לא רשמו את ההכנסות, אף יתכן שהקופה לא עבדה.
28 כאשר הופנה לכך שאין רישומים ב-Z הקופה הרושמת שהוצגו לו בדבר כסף
29 שהתקבל במזומן, ונשאל האם ייתכן שהכנסה במזומן אינה נרשמת ואינה מדווחת,
30 השיב בתחילה שהוא אינו יודע להסביר זאת, ולאחר מכן שיער שילדיו, העובד
31 הפלסטיני או אשתו היו בעסק באותה עת ולא רשמו את ההכנסה במזומן. בסופו של

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

- 1 דבר הסכים המערער עם החוקר שכפי הנראה סכומים ששולמו במזומן לא נרשמו
2 וגם לא דווחו. המערער הסכים עם החוקר שעליו לעבוד באופן מסודר יותר, ותלה
3 את אי רישום התקבולים בבעיות בריאות שמהן הוא סובל בעטיין 'הראש שלו אינו
4 בעסק'.
5 המערער הופנה לטענתו לפיה נמצא הפועל הפלסטיני בחנות מספר שעות בכל בוקר,
6 פותח את החנות ואינו יודע להפעיל את הקופה, ונשאל האם המכירות שמבוצעות
7 בבוקר אינן נרשמות, ועל כך השיב שייתכן שהעובד רשם את המכירות וייתכן
8 ששכח.
9 לשאלה האם באפשרותו לכמת את סכום ההכנסות שאינן נרשמות במשך החודש,
10 השיב שהוא אינו יכול להעריך את הסכום. כמו כן השיב שכאשר הוא נמצא בעסק
11 ההכנסות נרשמות במלואן, ואולם כשהעובד הפלסטינאי או הילדים נמצאים בעסק,
12 ייתכן שלא הכול נרשם.
13 בחקירה השנייה הוצגו למערער צילומי המחאות שנתפסו בעסק, שהופקדו וסורבו,
14 והמערער טען שהן אינן שלו, אף שיער שיתכן שהן של העובד הפלסטינאי. באותה
15 חקירה התבקש להסביר מהו סכום הכסף שנמצא בכספת העסק, בסך של 4,780 ₪
16 וטען שמדובר במשכורת של העובד הפלסטיני וכאשר נשאל אודות סכום של 722 ₪
17 שנמצא במגירת צדדית כפולה ונעולה, השיב שכלל לא ידע עליו.
18 כאשר הופנה לדיווחים שהגיש בשנות המס על הכנסתו, הסכים עם החוקר שהדיווח
19 אינו הגיוני. כמו כן אישר שהתשלום לספקים משולם מהכסף המזומן שלא נרשם.
20 26. **בחקירתו הנגדית** בהליך שלפני השיב המערער לגבי אי רישום התקבולים שכאשר
21 הוא נמצא בעסק הוא רושם את כול התקבולים, ולגבי העובדים האחרים הוא אינו
22 יכול לומר האם הם רושמים את כלל התקבולים. עוד השיב **שיתכן והם גונבים או**
23 **גוזלים את הכסף, והוא לא יודע על כך**. למותר לציין כי טענה זו של גניבת סכומי
24 כסף בידי העובדים מעולם לא הועלתה קודם לכן, המערער לא הגיש מעולם תלונה
25 למשטרה בדבר גניבת כסף, ויש בתשובתו זו כדי לחזק את ההתרשמות מחוסר
26 אמינותן של תשובותיו וגרסתו.
27 27. **מעדותו של המערער ומחקירתו במשטרה ניתן כאמור ללמוד על אי רישום שיטתי**
28 **של תקבולים המתקבלים בעסק, במיוחד של תשלומים במזומן, בתואנה שהפועל**
29 **הפלסטינאי או ילדיו של המערער העובדים בעסק אינם רושמים את התקבולים**.
30 28. לשם השלמת התמונה אזכיר כי המערער לא ידע בחקירותיו להעריך מהו היקף
31 ההוצאות בעסק, אף לא ידע לציין את שמות ספקיו. בחקירתו השנייה השיב כי הוא

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

- 1 משלם דמי שכירות בסך 3,000 ₪ וזאת באמצעות סחורה מהחנות, אף ששכר חליפין
2 זה אינו תואם את הוראות פקודת מס הכנסה שלפיה עליו לדווח על הכנסה ממכירת
3 מוצרי החנות גם אם התשלום נעשה בשווה כסף. בחקירתו מיום 10.2.2022 (להלן:
4 "החקירה השלישית"), השיב המערער שגובה השכירות של העסק הוא 1,500 ₪.
5 לשאלה מדוע השיב בחקירה קודמת שמדובר ב-3,000 ₪ השיב שאינו זוכר את
6 תשובתו הקודמת. לאחר מכן השיב שהיו שנים שבהן לא שילם דמי שכירות כלל,
7 לאחר מכן שילם במשך מספר שנים דמי שכירות בסך 3,000 ₪ וכיום הוא משלם
8 1,500 ₪ בלבד.
9 המערער לא ידע למסור פרטים על ספקיו בחקירותיו, והשיב תשובות סותרות באשר
10 לעבודה עם ספקים פלסטינאים. קשה להימנע מהרושם שהמערער ביקש להסתיר
11 את זהות ספקיו כדי למנוע חקירה יסודית בדבר הכנסותיו והוצאותיו, אף קשה
12 להתעלם מהתמורות והסתירות בתשובותיו.
13 המערער לא ידע להשיב בחקירותיו מהו היקף הכנסותיו בעסק, והעריך כי מדובר
14 בפדיון של כ-3,000 ₪ ביום.
15 29. ראוי להזכיר בהקשר להכנסותיו המדווחות של המערער, כי בשנת 2018 רכש
16 המערער רכב שמועד רישויו באותה שנה, ואשר מחירו באותה שנה היה כ-
17 250,000 ₪. בחקירה השנייה במשטרה השיב כי הרכב נרכש במימון מלא מבנק
18 הפועלים והוא משלם תמורתו 2,300 ₪ בחודש ל-5 שנים, אף שילם מקדמה בסך
19 3,000 ₪. לאחר מכן תיקן את תשובתו והשיב שהוא משלם מידי חודש כ-4,000 ₪
20 עבור הרכב.
21 בחקירתו הנגדית בדיון ההוכחות שהתקיים לפני השיב המערער שאת הרכב מכר
22 לפני כ-3 שנים. לשאלה כיצד רכש בשנת 2018 רכב סקודה בסכום של 270,000 ₪
23 בשעה שדיווח על הכנסות בסך של 35,000 ₪ בלבד, לא ידע המערער להשיב. מאוחר
24 יותר השיב שהוא אינו זוכר כמה כסף שילם במזומן עבור הרכב, ייתכן שהיה זה
25 סכום של 60,000 ₪ או 70,000 ₪. המערער לא זכר מה היה מקור הסכום ששילם
26 במזומן בתמורה לרכב, וטען שיתכן שלקח את הכסף מבני המשפחה או מאחיו, יתכן
27 שלקח חלק מהכסף מאמו. המערער לא נתן אפוא הסבר מניח את הדעת למקור
28 הכספי לרכישת הרכב נוכח הכנסתו הזעומה באותה שנה (ובשנה שלפניה).
29 30. לסיכום נקודה זו, ניתן ללמוד מהראיות כי המערער העלים הכנסות ולא שילם מס
30 על הכנסותיו האמתיות. הכנסתו המדווחת של המערער אינה יכולה להוות הסבר
31 לגידול ההון, אף לא לרכישת הרכב בשנת 2018.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

1

2

3

סכומי כסף שנתפסו בביתו של המערער

4 31. בחיפוש שנערך בביתו של המערער בחשד להחזקת אמל"ח, נתפס כסף מזומן בסכום

5 כולל של כ- 900,000 ₪, במטבע ישראלי ובמטבעות אחרים. כמו כן התגלו בבית

6 תכשיטים. פקיד השומה קבע באמזן ההון שערך למערער כי סכום הכסף שנתפס

7 הוא תוספת להון ולא קיבל את הסבריו בדבר מקור הכסף. טענותיו של המערער

8 בעיקרון היו כי סכומי הכסף נשמרים בביתו, ולא בחשבונות בנק, כנהוג במגזר.

9 בחקירה השנייה הדגיש כי הוא מייעד את סכומי הכסף שבביתו לרכישת מגרשים

10 לבניית בתים לילדיו, וממתין להקצאת מגרשים ביישוב. כמו כן טען כי מרבית

11 סכומי הכסף אינם שייכים לו, אלא לאמו, לאשתו ולבתו הבגירה, המקבלת משכורת

12 מהמוסד לביטוח לאומי עבור טיפולה בסבתא, אמו של המערער.

13 32. נסיבות תפיסת סכומי הכסף מלמדות על כך שהכסף נמצא מפוזר במקומות שונים

14 בבית, על החלונות, בקופסאות, בארון ובכספת, וגם על גופה של בתו בת ה- 14. חלק

15 משטרות הכסף היו מאוגדים בחבילות וקשורים בגומייה, ואולם לא צוין על שטרות

16 הכסף שהם שייכים לאדם מסוים. סכומי הכסף אשר נתפסו הועברו לידי המערער,

17 אשר עוכב לחקירה והגיע עם הכסף לתחנת המשטרה, שם נערכה ספירה של סכומי

18 הכסף בנוכחותו של המערער.

19 33. מדוחות הפעולה שנערכו על ידי השוטרים שנטלו חלק בחיפוש בביתו של המערער

20 ניתן ללמוד כי אף שהזדהו כשוטרים, לא הזדרזו בני הבית לפתוח את הדלת,

21 ובתחילה ניסו להסתיר את סכומי הכסף.

22 בדו"ח הפעולה של **השוטר אלמוג אסרף** צוין כי בהגיעו לבית הבחין שמדובר

23 במתחם שבו מבנה שהקומה הראשונה בו מחולקת לשתי דירות, כאשר יש מדרגות

24 כניסה למבנה, דירה אחת מימין ודירה אחת משמאל, קומה שניה נמצאת בבנייה.

25 קומת מרתף אף היא נמצאת בבנייה ובחלק האחורי נמצא מבנה נוסף. השוטרים

26 דפקו על הדלת ואולם איש לא פתח אותה. השוטר התרשם כי המערער ניסה להעלים

27 את הכסף שהחביא בביתו וציין כי בחיפוש על בתו של המערער, נמצאו שתי 'סטפות'

28 של כסף. אשתו של המערער סירבה תחילה לאפשר חיפוש ולאחר מכן מסרה סכום

29 כסף שהחביאה על גופה.

30 בדו"ח הפעולה שכתב **רס"ר אדיר אינפורקר**, צוין כי כאשר נכנס לביתו של המערער

31 צעק לו חברו שמישהו לקח סכום כסף מהחלון הקטן של השירותים. כשהתקדם

32 זיהה את המערער מנסה לזרוק משהו מאחורי דלת הכניסה לחדר השינה. לאחר

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

1 סגור את הדלת מצא מאחורי הדלת סכום כסף קשור בגומייה מונח על הרצפה.
2 המערער השיב כי מדובר בכסף שלו. מתחת למיטה נמצא 'ברוס' של כדורים ובו
3 סכום כסף גדול, במספר ארנקים עטופים בגומייה. בחדר שינה מצא בארון הבגדים
4 כספת שחורה ובה סכום כסף גדול.
5 בדו"ח הפעולה שרשם **השוטר אורן נוגה**, נרשם כי כאשר ביצע סריקה מסביב לבית,
6 שמע קולות ליד חלון השירותים. על החלון מצא סכום כסף בשטרות של 100 ₪.
7 כאשר נכנס לבית זיהה דרך החלון יד אשר נוטלת את סכום הכסף העטוף בגומייה.
8 השוטר תיאר את החיפוש אשר במהלכו נמצאו סכומי כסף גדולים, חלקם מהודקים
9 בגומייה וחלקם מפוזרים על הרצפה או בקופסאות חיסכון מברזל או פלסטיק. כמו
10 כן מצא במקום תכשיטים. בחיפוש שנערך בכספת שהייתה בארון חדר השינה,
11 נמצאו מספר שטרות כסף במטבע זר, וכן מעטפה לבנה פתוחה ובה מספר רב של
12 שטרות במטבע זר.
13 בדו"ח הפעולה שרשם השוטר **ולדיסלב ברובקו**, נרשם כי באחד החדרים (של אמנאי,
14 אשת המערער) זיהה כספת בארון הבגדים. אמנאי פתחה את הכספת באמצעות
15 מפתח שהוציאה מאחד המעילים בארון. בכספת הייתה חבילה גדולה של כסף
16 מזומן. בחיפוש נמצאו גם פנקסי שיקים.
17 בדו"ח הפעולה שרשם השוטר **ירדן בניטה**, נרשם כי איש לא פתח את הדלת אף
18 שנשמעו רעשים מתוך הבית. הדלת נפתחה על-ידי זאנה אשתו של המערער. כוח
19 משטרת נכנס דרך חלון אחד החדרים והשוטרים ניגשו לגבר שאותו זיהו נוטל כסף
20 מאחורי חלון שנמצא בשירותים. השוטר זיהה שתי ערימות של כסף עטופות בגומי
21 זרוקות על הרצפה מאחורי הדלת. במהלך החיפוש נתפסו סכומי כסף רבים. בתום
22 החיפוש בביתו של המערער פנה אתו לבית אשתו השנייה אמאני אשר נכחה במקום
23 לאורך החיפוש. גם בביתה נמצא סכום כסף רב במזומן ובשיקים. במהלך החיפוש
24 בוצע חיפוש של שוטר על גופן של נשים שהיו במקום. זאנה סירבה לביצוע חיפוש
25 על גופה. לאחר שהמערער אמר לה לאפשר את ביצוע החיפוש נמצא על גופה סכום
26 כסף. בחיפוש שנערך לאחר מכן במקום שבו ישבה נתפס סכום כסף נוסף.
27 בדוח הפעולה שרשמה השוטרת **לילך יהודה**, נרשם כי כאשר נקשה בדלת שמעה
28 אישה מדברת מתוך הבית אולם איש לא פתח את הדלת במשך מספר דקות. רק
29 לאחר ששמעה שוטרים מתוך הבית נפתחה הדלת. השוטרת זיהתה שילדה קטינה
30 בת 14 נעה באי נוחות ותופסת את בטנה. היא אף ביקשה לגשת לשירותים והשוטרת
31 חשדה שהיא מסתירה דבר מה. בשירותים ביצעה עליה חיפוש ובמהלכו מצאה

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

1 מתחת לחולצתה באזור הבטן שתי 'סטפות' של כסף מזומן בשטרות של 100 ו-200
2 ש, כל 'סטפה' מאוגדת בגומייה. לאחר שנמצאה 'סטפה' הראשונה שלפה הילדה
3 מתחת לבגדיה את ה'סטפה' השנייה. השוטרת ניגשה לזאנה אשר התנגדה תחילה
4 לביצוע החיפוש על גופה. לאחר ששוחחה עם המערער ביצעה חיפוש על גופה אך לא
5 נמצא דבר. גם בבית אמו של המערער לא נמצא דבר. בחיפוש שנערך על אמנאי, לא
6 נמצא דבר.
7 בדו"ח פעולה שנרשם על-ידי השוטר **מיכאל מזר**, נכתב שבארון חדר השינה וכן
8 בכספת שהייתה בארון בחדרה של אמנאי נמצאו סכומי כסף.
9 34. בחקירה הראשונה נשאל המערער מדוע מצאו השוטרים סכומי כסף לא רק בארונות
10 אלא גם בחלונות, והשיב שהוא אינו יודע. כמו כן השיב שיתכן שהשוטרים הם אלו
11 ששמו את הכסף במקום. למותר לציין כי המערער לא חזר על הטענה שמדובר
12 בכספים שהונחו במקום על ידי השוטרים, ודרש לקבל את הכסף בחזרה. לשאלה
13 מדוע היה כסף על ילדתו בת ה-14, השיב המערער שהוא פחד שייקחו ממנו את
14 הכסף. לדבריו נהוג אצלם להחזיק את הכסף בבית, גם אם מדובר בסכום של
15 850,000 ש. למערער לא הייתה תשובה האם הוא לא מפחד מגניבת הכסף.
16 35. עולה מהמקובץ כי הכסף הרב שנמצא בביתו של המערער לא היה מאוחסן בכספת,
17 אף שבבית הייתה כספת, ונעשו ניסיונות להסתירו במהלך החיפוש. למותר לציין כי
18 המערער לא הצהיר בהצהרות ההון שהגיש על קיומה של כספת בביתו, ולא דיווח
19 על תכולתה כנדרש.

הסברי המערער למקור סכומי הכסף שנתפסו בביתו

20
21 36. המערער מסר הסברים שונים למקור סכומי הכסף שנמצאו בביתו במהלך חקירותיו
22 במשטרה, בהליכים המנהליים שנערכו לפני פקיד השומה, ובהליך שלפני ר"ח
23 רותם סבג-אוקנין המפקחת שקבעה את צו השומה ואשר תצהירה הוגש מטעם פקיד
24 השומה (להלן: "המפקחת"), לא קיבלה את ההסברים ומנתה בעדותה את הטעמים
25 להחלטתה, ביניהם הסתירות בגרסתו של המערער, העדר אסמכתאות התומכות
26 בגרסתו וחוסר סבירותם של ההסברים.
27 37. בחקירה הראשונה, אשר נערכה כאמור ביום שבו נערך החיפוש בביתו, העלה
28 המערער 5 הסברים למקור הכסף שנמצא בביתו: ירושה שקיבל מאביו; כספים
29 ששייכים לאמו; כספים ששייכים לאשתו; כספים ששייכים לבתו; והלוואות שנטל.

ההסבר בעניין הירושה

30

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

1 גרסתו של המערער באשר לירושה שקיבל מאביו ידעה תמורות בשלבים השונים.
2 **בחקירה הראשונה** טען המערער שאביו הוריש לו בין 350,000 ₪ ל-400,000 ₪. על
3 פי גרסתו צבר אביו את סכומי הכסף האמורים מרווחים ממכירת כבשים ומדמי
4 אבטלה. המערער השיב בחקירה הראשונה כי היו לאביו 50 כבשים, והוא לא ידע
5 בכמה נמכרו. להערכתו עמדה התמורה על כ-2,000 ₪ לכל כבש. כאשר הופנה לכך
6 שלפי תחשיב זה מדובר בכ-100,000 ₪ בלבד, השיב שאינו יודע מאיפה היו לאביו
7 עוד 300,000 ₪. לשאלה האם דווח על הכבשים ל"פיצוח חקלאי", השיב שאינו יודע.
8 בחקירה הראשונה השיב שאחיו לא קיבלו את הירושה, אלא הוא בלבד, מאחר
9 שהוא בן הזקונים.
10 **בחקירה השנייה** השיב המערער כי אביו הוריש לו 250,000 ₪. כאשר נשאל המערער
11 מדוע בחקירה קודמת השיב שקיבל בירושה 400,000 ₪, תיקן את תשובתו והשיב
12 שקיבל בירושה בין 250,000 ₪ ל-300,000 ₪.
13 תשובותיו אלו של המערער אינן עולות בקנה אחד עם הצהרתו **בהצהרת ההון**
14 **השנייה** על ירושה שקיבל מאביו בסך של 200,000 ₪ בלבד.
15 **בתצהיר עדותו הראשית** הצהיר המערער שהוא אינו יודע כיצד חילק אביו את כספי
16 הירושה בין יתר ילדיו ואמו. עוד פירט כי אביו השתמש בו כמיופה כוח לכל דבר
17 ועניין, שכן הוא לא ידע קרוא וכתוב ולא דיבר עברית. בהיותו בן זקונים התגורר
18 המערער עם הוריו, בשעה שאחיו הבוגרים עזבו את הבית, ועל כן היה אחראי על
19 כספיהם ועל הטיפול בהם מול הרשויות.
20 **בחקירתו הנגדית** השיב המערער כי סכום הירושה היה 200,000 ₪. כמו כן השיב כי
21 לפני שנפטר אמר לו אביו שסכום של 200,000 ₪ שנשמרו בכספת שבביתו הם עבורו.
22 המערער הוסיף שעדיין לא סוכם בינו לבין אחיו כמה כסף יקבלו הם מכספי
23 הירושה, אף לא ידוע מהו הסכום ששייך לאמו באותם כספים. כמו כן הבהיר כי
24 ככל שאחיו ידרשו ממנו בעתיד את חלקם בירושה הם יקבלו אותו וכי הם עתידים
25 להסתדר עם החשבון. עוד השיב שאחיו אינם יודעים כמה כסף השאיר אחריו אביו
26 במותו.
27 38. פקיד השומה לא קיבל כאמור את הסבריו של המערער בדבר ירושה שקיבל מאביו.
28 המפקחת פירטה בתצהיר עדותה הראשית כי מעבר לסתירות באשר לסכום
29 שהתקבל בירושה, הסבריו של המערער לא נתמכו באסמכתא, אף נטען שלא הוצא
30 צו ירושה. המפקחת הדגישה כי המערער הינו אחד מבין עשרה אחים ואחיות,
31 ובהעדר אסמכתא לענין הירושה, לא ניתן היה לדעת האם הוא היחיד שקיבל את

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

1 הירושה או שהתחלק בה עם יתר אחיו ואחיותיו. כמו כן לא ניתנו הסברים המניחים
2 את הדעת למקור הכספים שהיו לאביו ואשר הועברו אל המערער לטענתו בירושה.
3 39. לא מצאתי שנפל פגם בהחלטת פקיד השומה שלא לקבל את הסברו של המערער
4 בדבר מקורו של חלק מסכום הכסף שנמצא בביתו בירושה שקיבל מאביו. מעבר
5 לסתירות המהותיות שנפלו בגרסתו של המערער בדבר הסכום שקיבל בירושה
6 מאביו, המערער לא הציג כאמור אסמכתא לקבלת הירושה, לא נתן הסבר מניח את
7 הדעת לכך שהוא היחיד מבין 10 אחים שקיבל את ירושת אביו, אף לא ביאר בצורה
8 קוהרנטית וסדורה את מקור הכסף שהיה לאביו להוריש לו, בשים לב להכנסותיו
9 המשוערות של האב.
10 סימני השאלה בדבר מקור הכסף שהיו בידי האב מתעצמים נוכח תשובתו של
11 המערער בחקירה הראשונה, שלפיה קיבל מאביו גם 50,000 ₪, לשם פתיחת הסופר
12 מרקט כשאביו היה עדיין בחיים. על פי הסברו של המערער היה הכסף של אביו
13 בידיו, והוא זה שמשך עבור אביו את סכומי הכסף. מגרסתו של המערער עצמו עולה
14 כי הכנסתו של אביו הייתה זעומה, ממספר קטן של כבשים (לתצהיר צורף אישור
15 בדבר קיומם של 62 ראשים) ומדמי אבטלה. מעבר לטענה כללית לא הוצג תחשיב
16 סביר ומניח את הדעת שיש בו כדי לבאר כיצד נתן האב למערער 50,000 ₪ לשם
17 פתיחת העסק, והותיר לו, ולו בלבד, 200,000 ₪ כירושה.
18 40. יתרה מכך. בחקירתו הנגדית טען כאמור המערער טענה חדשה, שלפיה אביו אמר
19 לו לפני פטירתו כי סכום הכסף מיועד לו. בד בבד טען בחקירתו הנגדית לראשונה
20 שיתכן ואחיו ידרשו ממנו בעתיד לקבל חלק מהסכום שהותיר אחריו האב, אף
21 הזכיר את חלקה של אמו בסכום האמור. גם לשיטתו של המערער לא מדובר אפוא
22 בסכום שקיבל מאביו בירושה. הסתירות בגרסאותיו, המצטרפות לחוסר הסבירות
23 של הטענה כי הוא היחיד מבין אחיו שקיבל ירושה, ללא אסמכתא לכך, וללא מקור
24 ברור לסכומי הכסף בידי אביו, מלמדים כי מדובר בטענה בעלמא, וכי אין יסוד לכך
25 שחלק מסכום הכסף שנתפס בביתו מקורו בירושה.
26 41. יצוין כי העובדה שבהצהרת ההון דיווח המערער על ירושה אינה מהווה אסמכתא
27 לקיומה של ירושה. אין מקום לקבל גם את הטענה בדבר התיישנות או מניעות מפני
28 העלאת הטענות על ידי פקיד השומה. סד הזמנים לעריכת שומה, הקבוע בסעיף 145
29 בפקודת מס הכנסה, מתייחס לסמכות פקיד השומה לשום את הכנסתו של נישום
30 על יסוד דוח שנתי שהגיש הנישום בדבר הכנסותיו על פי סעיף 131 בפקודת מס
31 הכנסה, ואינו מתייחס בדרך כלשהי לדוח בדבר הצהרת הון כאמור בסעיף 135

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

1 בפקודת מס הכנסה. לא נקבעה בפקודת מס הכנסה הוראה כלשהי שלפיה רואים
2 את הצהרת ההון כמאושרת ככל שלא הוצאה שומה בעקבות הגשתה, או כי פקיד
3 השומה מוגבל מלבקר אותה בשלב כלשהו.
4 42. בחקירתה הנגדית ביארה המפקחת שבניגוד לירושה, בחישוב גידול ההון תוך כדי
5 השוואה בין הצהרת ההון השנייה לבין אומדן ההון שערכה, נטרלה את הסכום של
6 20,000 דינר, 104,000 ₪, שעליהם דיווח המערער בהצהרת ההון השנייה.
7 הבחנה זו שנעשתה על ידי המפקחת, בין הדיווח על ירושה לבין דיווח על מטבע זר
8 שעליו הצהיר המערער בהצהרת ההון, מעידה על כך שהמפקחת בחנה את הצהרות
9 ההון באופן ענייני, אף שסברה שהן כוזבות, (כיון שלא הוצהר בהן על קיומה של
10 כספת בבית המערער ועל סכומי הכסף הנמצאים בכספת; על נכסי אשתו של
11 המערער; על עלות הבנייה של בית מגוריו של המערער; על היותו מיופה כוח
12 בחשבונות הבנק של אמו, אשתו ובתו). ניתן ללמוד מהדברים שהמפקחת הייתה
13 מודעת לאפשרות של שמירת כספי חיסכון במזומן בבית, והכירה בהם ככל שדווחו
14 וככל שהדיווח היה סביר מבחינת סכומו וסיווגו.
15 43. לסיכום נקודה זו, לא מצאתי מקום לקבל את הטענה בדבר ירושה כהסבר לסכומי
16 הכסף שנמצאו בביתו של המערער.

ההסבר בעניין כספי האם

17
18 44. הסבר שני שנתן המערער לסכומי הכסף שנתפסו בביתו היה כי מדובר בכספים
19 השייכים לאמו. על פי הסבריו קיבלה אמו במשך 30 שנה מהמוסד לביטוח לאומי
20 קצבה חודשית בסכום של 1,500 ₪, והחל בשנת 2014 הועמדה הקצבה החודשית על
21 3,000 ₪. את הקצבה משכה אמו במזומן מהבנק באמצעותו, ושמרה את הכסף בבית
22 שבו נערך החיפוש ואשר בו היא מתגוררת.
23 45. המפקחת ביארה שלא קיבלה את ההסבר האמור, שכן מעבר לכך שלא הוצגה לה
24 אסמכתא לטענה זו, הטענה אינה סבירה, נוכח סכום הקצבה החודשית, וסביר
25 להניח שמקור ההכנסה היחיד שהיה לאמו של המערער שימש אותה במהלך 30
26 השנה לצורך הוצאות מחיה שלה ושל בני משפחתה.
27 46. גם בעניין זה מצאתי שהדין הוא עם פקיד השומה. המערער טען **בחקירה הראשונה**
28 כי חלק מהכסף שייך לאמו, מבלי לפרט מהו הסכום ששייך לה. בחקירה הראשונה
29 השיב המערער שלאמו אין הוצאות, שכן הוא זה שמשלם את הוצאות הבית.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

1 **בחקירה השנייה** טען בתחילה כי מקור הכסף שנתפס בביתו הוא בירושה, בכספה
2 של אשתו ובכספי בתו, ורק לאחר שנשאל פעם נוספת לגבי מקור הכספים, השיב
3 שגם לאמו יש כסף, מבלי לפרט באיזה סכום מדובר. המערער הופנה לכך שלאמו יש
4 הכנסה נמוכה מקצבאות בלבד, שאין בהן כדי להסביר את הסכומים שאותם ביקש
5 לספק כהסבר, וכאשר נשאל מדוע הכסף של אמו נמצא אצלו ולא אצל אחיו, השיב
6 כי הוא בן הזקונים ולכן הכסף אצלו.
7 **בחקירה השלישית**, השיב המערער שאמו בת כ-90 שנים ואין לה הוצאות. היא
8 אוכלת עמו, ואחיו הרופא מביא לה תרופות. האם חיה על החשמל שלו. לעניין
9 המשכנתא שהיא משלמת, בסכום של 980 ₪, השיב המערער כי המשכנתא משולמת
10 עבור אשת אחד מאחיו, כך שנשאר לאם סכום של 2,157 ₪ בחודש. לעומת זאת טען
11 **בתצהיר עדותו הראשית** כי תשלומי המשכנתא שאותם משלמת האם עד עצם היום
12 הזה, הם תשלומי המשכנתא על רכישת הקרקע ובניית הבית שבו הוא מתגורר ואשר
13 נבנה בשנות ה-90. **בחקירתו הנגדית** השיב שהוא אינו ידוע מהו סכום הכסף ששייך
14 לאמו, ואם אחיו ידרשו ממנו יום אחד את חלקם בכסף יסתדר עמם.
15 47. אמו של המערער הצהירה בתצהיר עדותה הראשית כי עד לפטירת אביו של המערער
16 בשנת 2013, טיפל המערער בכל העניינים הכספיים של הוריו. הבית שבו היא
17 מתגוררת נרכש על ידה ונרשם גם על שם אשתו השנייה של בנה. היא ובעלה גרו
18 בביתן בחלק האחורי של המגרש, ונתנו למערער לבנות על הקרקע את הדירות
19 לנשותיו. היא אף נטלה משכנתא לצורך הבנייה. האם השיבה בחקירתה הנגדית
20 שהיא נתנה את הכסף למערער והוא זה שבנה את הבית, לרבות את אולם האירועים.
21 לשאלה האם ייתכן שמישהו אחר מלבד המערער הוא זה שהחליט לבנות את הבית,
22 השיבה שרק המערער הוא זה שהחליט על הבנייה.
23 48. לשם השלמת התמונה אציין כי בדוח הפעולה של השוטר נרשם כי בחיפוש שנערך
24 בחדרה של האם לא נמצאו סכומי כסף כלשהם, אף לא נמצאו סכומי כסף על גופה.
25 49. אף שכספי הקצבה המשולמת לאם אכן נמשכים בקביעות מחשבון הבנק שלה,
26 באמצעות המערער המשמש כמיופה כוח בחשבון, לא מצאתי שיש לקבל את טענותיו
27 של המערער.
28 הכנסותיה הזעומות של האם מקצבת זקנה נטענו כהסבר הן לעלויות הבנייה, והן
29 לכספים שנתפסו בביתו של המערער, אף שנוכח סכומי הקצבה אין בכספים
30 האמורים כדי להסביר את שני השימושים הנטענים, במיוחד לאחר הפחתת כ- 1,000

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

1 שם לפירעון משכנתא (אשר נועדה לממן בניית בית של בן אחר, כפי שהוסבר בחקירה
2 השלישית).
3 הטענות שהועלו בדבר השימוש בכספי הקצבה, לחיסכון בבית או למימון הבנייה,
4 היו טענות כלליות, מבלי שפורט באופן מדויק מהו סכום הכסף שנתפס בבית השייך
5 לאם, ומהו סכום הקצבאות ששימש על פי הנטען לבניית הבית. כפי שאפרט להלן
6 בעניין מימון בניית הבית הועלו על ידי המערער גם טענות סותרות, בדבר מימון
7 הבנייה על ידי אחיו או בני משפחה אחרים.
8 ניכר היה באם שהיא מבקשת לסייע לבנה המערער ואולם לא מצאתי שיש בעדותה
9 תמיכה לגרסתו. מדובר בקצבאות נמוכות אשר התקבלו לאורך עשרות שנים, ושהיו
10 מקור פרנסתה היחיד של האם. נראה שאין די בסכום הקצבה כדי לממן את מחייתה
11 של האם במלואה, וסביר להניח כי האם אכן נסמכת על שולחנו של המערער, והוא
12 זה שממן את הוצאות הבית, בנוסף לכספי הקצבה. כספי הקצבה משמשים לצרכי
13 היום יום, לרבות מתנות לבני המשפחה, כפי שהשיבה האם בחקירתה הנגדית.
14 בוודאי שאין בסכומים האמורים כדי להוות מקור כספי גם לבניית הבית וגם
15 לחיסכון מזומן המפוזר בבית המגורים של המערער.

הסבר בעניין כספי אשתו של המערער

16
17 50. הסבר נוסף שניתן על ידי המערער לסכומי הכסף שנתפסו בביתו היה כי מדובר
18 בכספי אשתו, מהכנסתה כמורה. **בחקירה הראשונה** טען המערער באופן כללי על
19 כך שמדובר בכספי אשתו. **בחקירה השנייה** השיב כי 300,000 ש"ח הינם כספים
20 שהרוויחה אשתו מעבודתה במשרד החינוך, והוא משך אותם מחשבון הבנק שלה
21 ושמר אותם בביתו. כאשר הופנה לכך שהכנסתה של אשתו ממשרד החינוך בשנת
22 2018 הסתכמה לסכום של 14,000 ש"ח בלבד, ובשנת 2019 הסתכמה לסכום של 52,900
23 ש"ח, השיב שאשתו עבדה גם בשנים קודמות, וכאשר הופנה לכך שבשנת 2017 הסתכם
24 שכרה של אשתו לסכום של 15,000 ש"ח בלבד, השיב שאשתו עבדה גם אצלו, וכי רק
25 עכשיו נזכר בכך. לשאלה מדוע הוא מפקיד לאשתו כספים בחשבון, השיב שהפקיד
26 לה כספים בחשבון כשהייתה בחריגה. ולשאלה כיצד הייתה בחריגה אם יש לה
27 300,000 ש"ח, לא ידע המערער להשיב.
28 51. נוכח סכומי הכנסתה של אשת המערער, סביר להניח שהם משמשים לצרכי המחיייה
29 השוטפת של בני המשפחה. תשובתו של המערער בחקירה השנייה, שלפיה נזכר לפתע
30 כי בעבר עבדה אשתו בחנות, בניגוד לתשובותיו הקודמות בדבר מספר העובדים

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

1 בחנות, אינה אמינה ואינה משכנעת. בהצהרת ההון לא דיווח המערער על חיסכון
2 של אשתו או על סכומי כסף שנשמרו בכספת ביתו, אשתו של המערער לא זומנה
3 לעדות, ובנסיבות האמורות לא מצאתי שיש לקבל את גרסתו של המערער שלפיה
4 300,000 ₪ מהכספים שנתפסו בביתו שייכים לאשתו.

ההסבר בעניין כספי בתו של המערער

5
6 52. הסבר נוסף של המערער לסכומי הכסף שנמצאו בביתו היה כי חלק מהכסף שייך
7 לבתו הבכורה, העובדת בסיוע לסבתא, בתמורה להכנסה מהמוסד לביטוח לאומי.
8 בחקירה הראשונה כלל לא הוזכרו הכנסותיה של הבת כהסבר למקור הכסף. בחקירה
9 השנייה, השיב המערער שהוא מושך מהבנק את הכסף שמרוויחה הבת שלו, (בת 18-
10 19), בסכום שבין 2,000 – 2,500 ₪ בחודש, ונותן לה דמי כיס, מבלי לפרט באיזה
11 סכום מדובר.
12 גם בעניין זה, בעיקר נוכח סכומי הכנסותיה של הבת, הסבריו של המערער אינם
13 סבירים ואינם אמינים, ולא מצאתי מקום לקבל את ההסבר האמור לגידול ההון.

הסבר ההלוואות

14
15 53. **בחקירה הראשונה** טען המערער כי חלק מהכסף שנמצא בביתו מקורו בהלוואה
16 שנטל. לשאלה האם מבחינה כלכלית שווה לו לקחת הלוואה מהבנק, לשלם עליה
17 ריבית, ולשמור את הכסף בבית, השיב שהוא נטל הלוואות כדי להגדיל את העסק,
18 אולם בסופו של דבר לא עשה זאת. עוד השיב שזו טעות מצדו להמשיך להחזיק את
19 כספי ההלוואה בבית אף שלא הגדיל את העסק.
20 **בחקירה השנייה** לא חזר המערער על הטענה שחלק מהכספים שנתפסו בביתו
21 מקורם בהלוואה שנטל.
22 **בחקירתו הנגדית** לא ידע המערער להשיב כמה כסף נטל כהלוואה, וטען כי יתכן
23 שנטל הלוואה בסכום של כ-150,000 ₪. לשאלה מדוע נטל הלוואות בסכום זה כאשר
24 היה בביתו סכום כסף גבוה מהסכום האמור השיב המערער שהסכום שנתפס בביתו
25 לא שייך לו.
26 54. מעבר לכך שהטענה הכללית בדבר נטילת הלוואה לא הוכחה על ידי המערער, אף לא
27 נמסרה גרסה מדויקת באשר לסכום ההלוואה, מועד פירעונה, האם נפרעה מאז
28 שניטלה, אין זה סביר שהמערער נטל הלוואה ולא השתמש בה, אלא החזיק בה
29 בביתו, בשעה שיכול היה להשתמש בסכומי הכסף הנכבדים שהוחזקו בבית. אף
30 שטען כי סכומי הכסף אינם שלו, לשיטתו כספי הירושה שייכים לו והיה באפשרותו

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

1 לעשות בהם שימוש במקום ליטול הלוואה יקרה באותו סכום. כך גם החיסכון
2 בדינרים, אשר עליו הצהיר בהצהרת ההון השנייה, וכן סכומי הכסף השייכים
3 לשיטתו לאשתו. גם אם שייך הכסף לאמו, יכול היה המערער ליטול הלוואה ממנה
4 ובכל מקרה אין זה הגיוני להחזיק בבית את כספי הלוואה לצד כספים שקיבל
5 בירושה, כספי חיסכון בדינרים, או כספי חיסכון השייכים לאשתו או לאמו.
6 **בנסיבות האמורות לא מצאתי שיש לקבל את הסברו של המערער לפיו מקור הכסף
7 שנתפס בביתו הוא הלוואות שנטל.**

8 סיכום בעניין הכסף שנתפס בביתו של המערער

9 55. גרסתו של המערער באשר למקור סכומי הכסף שנמצאו בביתו הייתה בלתי
10 קוהרנטית ובלתי סבירה, ונפלו בה סתירות רבות שאינן מאפשרות לאמצה. טענותיו
11 של המערער באשר למקור הכספים היו כלליות ובלתי מסוימות, והוא נמנע מלפרט
12 מהם סכומי הכסף שיוחסו לכל מקור. מבחינה חישובית לא נתנו הסברים לכלל
13 מקורות ההכנסה. אשר על כן מצאתי שאין לקבל את גרסתו של המערער באשר
14 למקור הכספים, ולפיכך לא מצאתי פגם בקביעתו של פקיד השומה על יסוד השוואת
15 ההון שבוצעה.

16 עלות הבנייה

17 56. המפקחת עיינה בדוחות הפעולה של שוטרי משטרת ישראל מיום החיפוש, מהם
18 למדה כי המערער מתגורר במבנה בן שלוש קומות. כך למשל צוין **בדוח הפעולה של
19 השוטר אלמוג אסרף**, שאותו צירפה המפקחת לראיותיה, כי במתחם מבנה
20 שהקומה הראשונה בו מחולקת לשתי דירות, אליהן מגיעים ממדרגות הכניסה,
21 דירה אחת מימין ודירה אחת משמאל. הקומה השנייה נמצאת בבנייה, וכך גם קומת
22 מרתף. בחלק האחורי של המתחם קיים מבנה נוסף.

23 57. בתצהיר עדותה הראשית ציינה המפקחת כי בביקורת שערכו עובדי רשות המיסים
24 בעקבות ממצאי דוחות הפעולה, ביום 2.2.2021 וביום 9.2.2021, נמצא כי מדובר
25 במבנה אבן בשטח של כ-500 מ"ר המצוי בשלבי בנייה ושיפוץ מסיבי. המפקחת
26 ציינה שלא ניתנו לה הסברים מניחים את הדעת ביחס למבנה ולבנייה ולא הוצגה כל
27 אסמכתא לכך שהמבנה נבנה על ידי המערער לפני 20 שנה בעלות של 300,000 ₪,
28 כפי שטען. מהיתרי הבנייה שהציג המערער לא ניתן היה ללמוד על כך שמדובר
29 במבנה שנבנה לפני 20 שנים, אף לא ניתן הסבר מניח את הדעת לכך שהמערער לא

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

- 1 הצהיר על המבנה בהצהרות ההון שהגיש. כמו כן לא ניתנו הסברים ואסמכתאות
2 באשר לגורמים שנשאו לטענתו של המערער בעלויות הבנייה.
3 המפקחת הניחה שהמערער הוא זה שמימן את עבודות הבנייה בבית מגוריו, בין
4 היתר גם על יסוד עדותה של **אשתו של המערער**, אשר השיבה בחקירתה במשטרה
5 כי המערער הוא זה שבנה את הבית, אלא שעשה זאת לפני שנים רבות. **אשתו**
6 **השנייה של המערער** השיבה בחקירתה במשטרה כי הבית הוא של המערער.
7 58. בעדותה ביארה המפקחת כי נושא הזכויות הקנייניות במגרש לא היווה שיקול
8 מבחינתה, שכן לשם עריכת השומה בדבר הכנסותיו הבלתי מדווחות של המערער
9 **עלויות הבנייה** הן שהיו רלוונטיות לקביעתה.
10 מאחר שלא הוכח להנחת דעתה שהכנסותיו המדווחות של המערער מהוות מקור
11 למימון עלויות הבנייה, ומאחר שהמערער לא הצהיר בהצהרת ההון שהגיש אודות
12 זכויותיו בבית מגוריו, אף שאם היה המבנה בנוי במועד הצהרת ההון היה עליו
13 להצהיר עליו, קבעה שיש להוסיף להונו של המערער את סך עלויות הבנייה.
14 59. את עלויות הבנייה חישה המפקחת על בסיס נתוני **דקל – מאגר המחירים בענף**
15 **הבנייה**, שמהם בחרה לטענתה סכומים נמוכים משמעותית, מתוך גישה מקלה
16 ושמרנית. בתחשיב הניחה עלות של 4,500 ₪ למ"ר, ובהעדר אסמכתאות להוצאות
17 שהיו למערער בפועל העריכה שההוצאות עמדו על 30%, ואותן ניכתה מעלויות
18 הבנייה שחישה. עלות הבנייה שהתקבלה על פי חישובה עמדה על סך של 1,575,000
19 ₪.
20 60. המערער טען בראש ובראשונה כי המגרש שייך לאמו ולגיסתו. כמו כן טען כי בניית
21 בית מגוריו בוצעה בשנות ה-90, וכי אין לו כל קשר לעבודות הבנייה שנעשו בשנות
22 המס.
23 **בתצהיר עדותו הראשית** פירט כי בית מגוריו, המצוי במתחם שבו מתגוררת גם אמו,
24 ביחידה נפרדת, כולל שתי יחידות דיור. אמו, שהיא בעלת המגרש, היא היחידה
25 הקובעת מי יגור בו. בתחילת שנות ה-90 סמוך לחתונתו עם אשתו הראשונה
26 התחילה הבנייה על המגרש, תחילה נבנו יחידות הדיור שלו, בעלות של 300,000 ₪,
27 אשר מומנה מכספיו ומכספי הוריו. יחידות הדיור האמורות היו ברשותו מאז
28 הקמתן בשנות ה-90, ובהן התגוררו נשותיו וילדיו, כל אחת מנשותיו ביחידת דיור
29 נפרדת.
30 המערער הוסיף וטען כי הבנייה החדשה אינה קשורה אליו, ואינה נבנית על ידו, אלא
31 על ידי אמו ואחיו. הקומה שמעל ואולם לאירועים נבנים לטובת אמו וכלל בני

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

- 1 המשפחה המורחבת (אחיו ומשפחותיהם). מאז שהחל ההליך המשפטי החליטה אמו
2 שעליו לפנות את אחת הדירות בה מתגוררת אשתו ולעבור לקומת המרתף על מנת
3 שאחיינו שעתיד להתחתן בקרוב, יעבור לגור שם עם אשתו לעתיד.
- 4 61. אקדים ואציין כי גרסתו של המערער, בעניין ביצוע עבודות הבנייה, כמו גם בשאר
5 הסוגיות שנדונו, מעלה קשיים של ממש, בשל אי סבירותה, חוסר הקוהרנטיות
6 והסתירות המהותיות שנפלו בה. יתרה מכך. המערער נמנע מלתמוך את גרסתו
7 בראיות אובייקטיביות, ולא זימן לעדות את העדים הרלוונטיים. לשם תמיכה
8 בגרסתו הציג המערער את התרי הבנייה, ללא צרופותיהם, וכן זימן לעדות את אמו
9 ואת אחיינו שהיה קשור לביצוע עבודות הבנייה. המערער נמנע מלזמן לעדות את
10 אחיו או את בני המשפחה האחרים שעבורם מבוצעת לטענתו הבנייה או שמימנו על
11 פי גרסתו את עלויות הבנייה.
- 12 62. מבחינת מסמכים אובייקטיביים, לא הוגשו הגרמושקות שצורפו להיתרי הבנייה,
13 לא הוגשו תכניות בנייה או תכניות עבודה מפורטות, לא הוגשו חוזים עם הקבלן
14 שביצע כביכול את עבודות הבנייה, קבלות על תשלומים ששולמו, תחשיבים של
15 תשלומים ששולמו, ותשלומים המתעדים את פנים הבית והבנייה שנעשתה בו.
16 למותר לציין כי לא הוצגה חוות דעת של שמאי, המפרטת את היקף הבנייה שנעשתה
17 בבניין, מועד ביצוע העבודות והעלויות.
- 18 63. הימנעותו של המערער מלהציג את הראיות האמורות ולזמן את העדים הרלוונטיים,
19 במיוחד בשעה שהמידע העובדתי מצוי בידיו ולא בידי פקיד השומה, מקימה את
20 החזקה המקובלת בפסיקה שלפיה אילו היו אותן ראיות מוצגות, או אילו היו אותם
21 עדים מוזמנים לעדות, לא היה באותן ראיות, או בעדותם של אותם עדים, כדי
22 לתמוך בגרסתו של המערער.
- 23 64. אין למעשה מחלוקת על כך שהמגרש שייך לאם ולגיסתו של המערער, ואולם
24 השאלה הרלוונטית מבחינת השומה לא הייתה הבעלות הפורמלית במגרש כי אם
25 עלות עבודות הבנייה וזהות מממן. המערער העלה שתי גרסאות שונות בעניין לזהות
26 מממן הבנייה, אשר לא בהכרח התיישבו זו עם זו. **גרסה אחת** הייתה כי **אמו** היא זו
27 שמימנה את הבנייה. **גרסה שנייה** הייתה כי אחיו הם שביצעו את הבנייה ומימנו
28 אותה.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

- 1 65. כאסמכתא לגרסתו הראשונה, שלפיה **מומנה הבנייה בידי אמו**, זימן כאמור
2 המערער את אמו לעדות, והיא אישרה, הן בתצהיר עדותה הראשית, הן בחקירתה
3 הנגדית בפני, כי היא זו שמימנה את עבודות הבנייה, **במלואן**.
4 כפי שציינתי קודם לכן, לא מצאתי מקום לקבל גרסה זו. מקורותיה הכספיים של
5 האם זעומים, והכנסתה היחידה לאורך השנים הייתה מקצבת זקנה בלבד. ניתן
6 להתרשם מכלל הראיות כי קצבתה שימשה לצרכי קיום שוטף, במיוחד כאשר חלק
7 ממנה משמש לתשלום משכנתא. המערער עצמו העיד כי האם נסמכת על שולחנו,
8 אוכלת עם בני משפחתו, הוצאותיה השוטפות משולמות על ידו, ותרופותיה
9 מסופקות על ידי בנה הרופא. הגרסה שלפיה מעולם לא השתמשה האם בכספי
10 הקצבה לצרכי היום יום, וחסכה את כלל הקצבה במשך 30 שנים לשם ביצוע עבודות
11 בנייה המבוצעות בשנים 2019-2020, אינה סבירה ואינה משכנעת.
12 יתרה מכך. קצבתה של האם נטענה גם כהסבר לסכומי הכסף שנתפסו בביתו של
13 המערער ונוכח סכום הקצבה הן אינן מתיישבות זו עם זו. הטענות בדבר השימושים
14 בקצבה, הן למימון עלויות הבנייה, הן לסכום הכסף שנתפס בבית, היו טענות
15 כלליות, מבלי שפורט מהו הסכום ששימש כביכול לבנייה ומה גובה החיסכון של
16 האם שנתפס בבית. עובדה זו תורמת למסקנה כי מדובר בגרסה בלי סבירה ובלתי
17 משכנעת.
18 ניכר היה במהלך עדותה של האם, אשר כפי הנראה מלאו לה 90 שנים זה מכבר,
19 ועדותה עוררה סימפטיה רבה, כי היא מבקשת לסייע לבנה, שעמו היא מתגוררת
20 באותו מתחם במשך שנים, ואולם עדותה הייתה כללית ומגמתית. כפי שאפרט להלן,
21 עדותו של האחין עמדה בסתירה לעדותה של האם, ולכל הפחות לא התיישבה עמה,
22 סתירה אשר אינה מאפשרת לקבל את הגרסה.
23 66. **לסיכום נקודה זו, לא מצאתי שיש לקבל את הגרסה שלפיה נעשתה הבנייה במימון**
24 **אמו של המערער, (כפי שלא מצאתי מקום לקבל את הגרסה שלפיה חלק מסכומי**
25 **הכסף שנתפסו בביתו של המערער שייכים לה).**
26 67. **גרסה שניה** שהעלה המערער באשר למימון עבודות הבנייה הייתה כי **הבנייה**
27 **הנבנית על גג הבית שבו הוא מתגורר נעשית בניגוד לרצונו, על פי רצון אמו ורצון**
28 **אחיו, ובמימון אחיו.**
29 68. **ראשית** אציין כי לא שוכנעתי שהבנייה אכן נעשית בניגוד לרצונו של המערער. גם
30 הטענה שלפיה פינתה האם את המערער מהדירה שבה הוא מתגורר במשך שנים,
31 והעבירה אותו ואת בני משפחתו למרתף, על מנת לפנות את דירת מגוריו לאחד

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

1 מנכדיה, אינה אמינה ואינה סבירה, ומעידה על חולשת גרסתו של המערער. אף
2 שהמערער ניסה להציג עצמו כדמות חלשה הנשלטת בידי אמו, לא זו התמונה
3 הנלמדת מכלל הראיות.
4 ניתן ללמוד מהראיות שהמערער, אשר חי באותו מתחם עם הוריו במשך עשרות
5 שנים, טיפל בכל ענייניהם, עוד מהתקופה שקדמה לפטירתו של אביו. כך למשל
6 הצהירה אמו של המערער בתצהיר עדותה הראשית כי עד לפטירת אביו בשנת 2013
7 טיפל המערער בכל העניינים הכספיים של הוריו. המערער עצמו העיד שהוא זה
8 שמוציא מהבנק את כספי קצבתה של האם כמיופה הכוח בחשבון. הוא זה שעל פי
9 הנטען קיבל את כל כספי הירושה שהותיר אחריו אביו, ולא אף אחד מאחיו. האם
10 הוסיפה והעידה שהיא העבירה את כספה למערער ואולם הוא זה שביצע את עבודות
11 הבנייה בשנות המס. גם מעדותה של אם המערער ניתן ללמוד שהוא שמחליט
12 ומבצע, ולא אמו.
13 האם אמנם התייצבה לחקירה נגדית ואולם ניתן ללמוד כי מצבה סיעודי, ונכדתה,
14 בתו של המערער, מטפלת בה במימון הביטוח לאומי. ניכר היה שאין ממש בהצהרות
15 שלפיהן הייתה זו האם שהחליטה לפנות את המערער מדירתו למרתף לטובת נכדה
16 או נינה. ניכר היה שמטרת המערער ואמו בעדותם זו הייתה להרחיק את המערער
17 מדירת המרתף שאליה עבר, לאחר שבנה אותה בשנות המס, כפי הנראה כדי לשפר
18 את תנאי הדיור. על כל פנים, מעבר לאם, אשר אישרה כל מה שהתבקשה לאשר, לא
19 אישר עד נוסף את הגרסה שלפיה פינתה האם את המערער מדירתו לטובת בן
20 משפחה אחר, אף לא האחין שזומן כאמור לעדות.
21 69. **שנית**, לא שוכנעתי שהבנייה נעשית על ידי אחיו של המערער או בני המשפחה
22 האחרים. העד היחיד שזומן לתמוך בגרסה זו היה אחיינו של המערער, **מר זיאד**
23 **אלנסאסרה** (להלן: "האחיין"), מהנדס בניה במקצועו וקבלן בנייה, זומן להעיד, בין
24 היתר על מימון הבנייה. **בתצהיר עדותו הראשית** הצהיר כי ניהל את בניית תוספת
25 הבנייה, וכן את בניית **המבנה נוסף** המצוי על החלק הצפוני של המגרש, **ומיועד לכל**
26 **בני המשפחה, אשר כל אחד מהם תרם את חלקו**. האחין אפוא הבחין בתצהירו בין
27 שני מבנים שבהם מבוצעת הבנייה: **בית מגוריו** של המערער, **ומבנה נוסף** המצוי על
28 החלק הצפוני, שהוא המיועד לכל בני המשפחה ובעלות בנייתו תרם כל אחד את
29 חלקו.
30 בתצהירו לא פירט האחין מה שטח הבנייה בכל אחד מהבניינים, אף לא פירט את
31 עלויות הבנייה בכל אחד מהם. מעבר לטענה הכללית בדבר תרומתם של כל בני

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

- 1 המשפחה לעלות בניית הבניין הצפוני, לא פורט שמותיהם של אותם בני משפחה
2 ומהו סכום תרומתם לעלות הבנייה.
- 3 70. מעדותו של האחין ומהתצלומים החלקיים שהוגשו, ניתן ללמוד שהבנייה נעשתה
4 בשני מבנים: **בבית מגוריו של המערער, ובבניין הצפוני**, כפי שכונה על ידי האחין.
5 מדובר בשני מבנים נפרדים אך סמוכים.
- 6 71. אשר **לבית מגוריו** של המערער, ניתן ללמוד כי המבנה המקורי נבנה, ככל הנראה,
7 בשנות ה-90, על פי היתרי בנייה שניתנו באותן שנים. המבנה המקורי כלל שתי
8 יחידות דיור על עמודים, וביניהן גרם מדרגות. שטחה של כל אחת מיחידות הדיור
9 האמורות, שבכל אחת מהן מתגוררת אחת מנשותיו של המערער וילדיה, הוא כ- 120
10 מ"ר. קומת העמודים נותרה, כפי הנראה, פתוחה.
- 11 בשנות המס נושא הערעור בוצעו עבודות בנייה בבית מגוריו של המערער: בנייה
12 לסגירת קומת העמודים והכשרתה למגורים (המכונה בעדויות "**המרתף**"), אף שהיא
13 שוכנת מעל פני הקרקע); **ותוספת קומה** שנבנתה על גג יחידות הדיור שבהן מתגורר
14 המערער, ובה שתי יחידות דיור נוספות.
- 15 72. **בחקירתו הנגדית** השיב האחין שהוא ניהל את הבנייה בקומה שמעל הקומה שבה
16 מתגוררים המערער ובני משפחתו הגרעינית. שניים מהנכדים ודודו הרופא שילמו
17 חלק מעלות הבנייה לאחר שהסבתא, אמו של המערער התירה להם לבצע את הבנייה
18 כדי שיוכלו להתגורר במקום **באופן זמני**. כמו כן השיב כי במקום נבנה אולם
19 אירועים לצרכי המשפחה המורחבת, וכי הבנייה מומנה על ידי מספר בני משפחה.
20 הכסף שולם ישירות לקבלן מהשטחים שבנה את המבנה, והוא עצמו תיאם עם
21 הקבלן שביצע את הבנייה וסיכם עמו את המחיר, אף דאג לכך שישלמו במישרין
22 לקבלן.
- 23 בחקירתו הנגדית הזכיר מספר שמות של בני משפחה שמימנו לטענתו את הבנייה,
24 ופירט את התשלומים הידועים לו שאותם שילמו בני המשפחה על הבנייה **בחלק**
25 **הצפוני** כדלקמן: אחמד' שילם 80,000 ₪; 'וואלד' שילם כי 40,000 ₪; 'אמין' שילם
26 כ- 30,000 ₪. האחין השיב שהבניה בחלק הצפוני היא בנוסף ל- 280 מטר שנבנו.
27 על הבניה בחלק הצפוני שילמו אחדים מבני המשפחה עוד כ- 30,000 ₪, והמערער
28 לא שילם דבר.
- 29 האחין השיב שהסבתא, אמו של המערער, מתגוררת במחסן.
30 כאשר הופנה לכך שהסבתא לא ידעה מה הייתה עלות הבניה, והשיבה שאת הכסף
31 לבניה נתנה למערער והוא זה אשר בנה את הבית, השיב האחין שהוא אינו יודע.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

1 כאשר הופנה לתשובתו של המערער, אשר טען שהאם היא זאת שבנתה את הבית
2 בכספה שלה, או שהדודים נתנו את הכסף, השיב האחין שקיים סכסוך לגבי
3 המגרש, וכל אחד רוצה להתגורר בו. האחין השיב שהמערער לא רצה בבנייה, ועל
4 כן המערער אינו יודע כמה עלתה הבנייה של אולם האירועים ומי שילם עליה.
5 73. בעניין הבנייה בבית מגוריו של המערער, לא שוכנעתי שבנייה נעשית במימון אחיו
6 של המערער או של בני משפחתם, בוודאי שלא במימון אמו.
7 בפועל מתגורר המערער בבניין מאז שנות ה-90, ביחד עם בני משפחתו הגרעינית.
8 במשך כל אותן שנים שחלפו מאז בנייתו של בית המגורים, לא התגוררו בבניין זה
9 אחיו או בני משפחתם. על פי תיאורו של המערער עצמו, כבן הזקונים של הוריו הוא
10 המשיך להתגורר עמם לאחר שכל אחיו עזבו את הבית. בית מגוריו המקורי נבנה
11 במימון שלו ושל הוריו, אשר התגוררו ביחידת מגורים נפרדת, שכונתה על ידי העדים
12 השונים - "המחסן", ושם מתגוררת אמו עד היום. אף שהמגרש אינו רשום על שמו
13 של המערער, אלא על שם אמו וגיסתו, לא התרשמתי שזכויותיו בבית מגוריו נחותות
14 או כפופות לזכויות אחיו.
15 איש מאחיו של המערער לא זומן כאמור לעדות, אף לא פורט היכן הם מתגוררים.
16 בחקירתו הנגדית השיב המערער שאחיו כולם הם בעלי עסקים, רופאים ועורכי דין.
17 ניתן להתרשם כי האחים, שהם כולם מבוגרים מהמערער, הינם אנשים מבוססים,
18 ומעולם, במשך למעלה מ-20 השנים שבהם התגורר המערער בביתו עם בני משפחתו
19 הגרעינית לא סילקו אותו מביתו ועינם לא הייתה צרה בו.
20 לא זו בלבד שהאחים לא זומנו להעיד על מקום מגוריהם או לתמוך בטענה שלפיה
21 מבוצעות חלק מעבודות הבנייה לשם מגוריהם או מגורי צאצאיהם, איש מהם אף
22 לא זומן לעדות כדי לתמוך בטענה שהם אלו שמימנו את עבודות הבנייה.
23 74. האחין העיד אמנם בתצהיר עדותו הראשית כי חלק מהמימון ניתן על ידי בני
24 משפחה אחרים, ואולם טענתו זו נטענה לגבי הבנייה במבנה הצפוני בלבד, ולא לעניין
25 בית מגוריו של המערער. בחקירתו הנגדית הרחיב לכאורה האחין את גרסתו באשר
26 למימון עלויות הבנייה גם לקומה הנוספת הנבנית בבית מגוריו של המערער, מעל
27 יחידות הדיור שלו, ואולם גם בהרחבה זו לא נטען על ידו כי בני המשפחה הם אלו
28 הנושאים בעלות בניית המרתף.
29 75. בחקירתו הנגדית השיב כאמור האחין, לכאורה בעניין הקומה הנוספת שנבנתה
30 מעל קומת המגורים בביתו של המערער, כי שניים מהנכדים ודודו הרופא שילמו
31 חלק מעלות הבנייה לאחר שהסבתא, אמו של המערער, התירה להם לבצע את

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

- 1 הבנייה כדי שיוכלו להתגורר במקום **באופן זמני**. מעבר לכך שלא הוסבר מדוע גרסה
2 זו לא נמסרה כבר בתצהיר העדות הראשית, גם לשיטתו של האחייך מדובר במגורים
3 זמניים בלבד, ועל כן גם מגרסתו זו סביר להניח כי בנייה בקומות הנוספות נשמרת
4 לילדיו של המערער, שבגרו, ומעדותו של המערער ניתן ללמוד שהוא שוקד על מציאת
5 פתרונות דיור עבורם.
- 6 בהמשך חקירתו הנגדית עומת האחייך עם תשובתה של סבתו שלפיה מימנה היא
7 עצמה את הבנייה במלואה, השיב כאמור שהוא אינו יודע, ולאחר מכן חזר וענה על
8 הבניין הצפוני וגם לגביו טען שאינו יודע כמה עלתה הבנייה **של אולם האירועים** ומי
9 שילם עליה.
- 10 בעדותו של האחייך נפלו אפוא סתירות בלתי מוסברות באר למימון הקומה הנוספת
11 בבית מגוריו של המערער, בין גרסתו בתצהיר עדותו הראשית לבין גרסתו בחקירה
12 הנגדית. כמו כן גרסתו אינה מתיישבת עם גרסת סבתו, אמו של המערער.
- 13 76. כפי שציינתי, אחיו של המערער או אחייניו לא זומנו לעדות על מנת לתמוך בגרסתו
14 של המערער ולבאר מה גובה הסכומים שהשקיעו בבניית הקומה שמעל דירות
15 המגורים שלו, אם בכלל. בשים לב לאמור לעיל לא מצאתי שיש לקבל את הטענה
16 שלפיה נשאו בני משפחתו של המערער בעלויות הבנייה הנעשית בקומה החדשה
17 בבית מגוריו.
- 18 77. אשר לבנייה בקומת העמודים המכונה ה'מרתף', המערער טען כאמור כי לאחרונה
19 החליטה אמו לפנותו מאחת מיחידות הדיור שבה התגורר במשך עשרות שנים,
20 לקומת המרתף, ואולם התרשמתי כאמור שאין ממש בעדות האמורה, ושהיא נועדה
21 להרחיק את המערער מעבודות הבנייה במרתף. על כל פנים, השאלה הרלוונטית היא
22 מי מימן את עלויות הבנייה. סביר להניח כי המערער הוא זה שנשא בעלות בניית
23 קומת המרתף שבה עבר להתגורר, ובכל מקרה לא הובאה כל ראיה לכך שאדם
24 כלשהו מבני משפחתו הוא זה שמימן עבורו את בניית ביתו.
- 25 78. אשר לביצוע עבודות לבניית הקומה הנוספת בבית מגוריו של המערער, על גבי
26 יחידות הדיור שבהן הוא מתגורר עם בני משפחתו, גם בעניין זה לא הוכחה טענתו
27 של המערער שלפיה אחיו הם אלו שמימנו את הבנייה. בתצהיר עדותו הראשית העיד
28 כאמור האחייך שאחיו של המערער מימנו את בניית הבניין הצפוני בלבד.
- 29 79. אשר לעבודות הבנייה **בבניין הצפוני**, שבוצעו בד בבד עם עבודות הבנייה שבבית
30 מגוריו של המערער, ניתן ללמוד מעדותו של האחייך ומהתצלומים שבבניין הצפוני
31 נבנה אולם אירועים (שיג) על גבי קומת עמודים. האחייך העיד כאמור, כבר בתצהיר

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

1 עדותו הראשית, כי אולם האירועים נבנה לצרכי המשפחה המורחבת, וכי הבנייה
2 מומנה על ידי מספר בני משפחה. טענתו של האחין הייתה טענה כללית, והוא לא
3 צירף רשימת בני משפחה שהשתתפו בבנייה או סכומים ששילמו, ורק במהלך
4 חקירתו הנגדית ציין שמות של בני משפחה וסכומי השתתפות שייחס להם. לאחר
5 שהופנה לעדות סבתו, שלפיה הייתה היא שמימנה את עלות הבנייה, גם של **אולם**
6 **האירועים** טען שאינו יודע כמה עלתה הבנייה ומי נשא בעלויות. ניתן להתרשם כי
7 עדותו של האחין בדבר מימון הבנייה בידי בני המשפחה, הינה עדות שמועה, ונוכח
8 הסתירה בינו לבין סבתו, קשה לבסס עליה ממצאים.

9 80. לא למותר לציין כי גרסתו של המערער בעניין ידעה תמורות ושינויים. כפי שציינה
10 המפקחת, בדיונים בהשגה טען המערער, באמצעות בא כוחו, כי אולם האירועים
11 נבנה על ידי כל האחים, 10 במספר, בעוד שבדיון ההוכחות טען המערער על שותפות
12 של נכדים ונינים בעלויות הבנייה.

13 חרף התהיות באשר לגרסתו של המערער, מאחר שלא מדובר בחלק מבית ממגוריו
14 של המערער, אלא במבנה סמוך, סביר להניח כי הבנייה אינה נעשית בהכרח על ידו
15 ואין להוציא מכלל אפשרות שבני משפחה אחרים נשאו בעלות הבנייה. יחד עם זאת,
16 ככל שאולם האירועים אכן נועד לשמש את כלל בני המשפחה, סביר להניח כי גם
17 המערער תרם את חלקו, בשיעור 10% כמו יתר אחיו, ואולם מאחר שפקיד השומה
18 הסתפק בבנייה של 500 מטר לשם אומדן ההון, לא מצאתי שיש מקום להוסיף סכום
19 נוסף בגין עלות הבנייה של אולם האירועים.

עלות הבנייה למ"ר

20

21 81. המערער לא הגיש כאמור חוזים או קבלות שמהם ניתן ללמוד על עלות הבנייה, כמו
22 כן נמנע מלהגיש חוות דעת של שמאי מטעמו. להוכחת עלויות הבנייה צורף מכתבו
23 של האחין מיום 10.1.2023, המפרט את עלויות הבנייה למ"ר. פורט במכתב האמור
24 כי עלויות הבנייה בשנים 1990-2000 היו כ- 600 ₪ למ"ר, כולל החומרים; ובשנים
25 2015-2020 - לגבי בנייה של שלד מאבן, כ- 800 למ"ר כולל החומרים. בסוף מכתבו
26 של האחין הודגש כי לא מדובר בהערכה שמאית, וכי הכתוב במכתבו מפרט ממצאי
27 בדיקה בלתי מחייבת שערך בשטח. בחקירתו הנגדית שב והדגיש כי הוא אינו שמאי,
28 אף ציין כי שהערכתו בדבר עלות הבנייה מתייחסת לשלד בלבד.

29 82. התחשיב שהציגה המפקחת הוא אכן תחשיב זהיר, כפי שהצהירה, המבוסס על עלות
30 הבניה על פי מחירון דקל כפי ששהייתה מספר שנים לפני שנות המס נושא הערעור.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

1 מדף העבודה שצירפה עולה כי בשנת 2014 עמדה עלות הבנייה למ"ר בבניית בתים
2 צמודי קרקע על 5,100 ₪, בעוד שתחשיבה התייחס ל- 4,500 ₪ למ"ר. העובדה
3 שהמערער נמנע מלהציג את העלויות בפועל, אף נמנע מהגשת חוות דעת שמאי,
4 תומכת בהנחה שהעלות המבוססת אל מחירון דקל סבירה.
5 83. המערער טען כאמור שעלות הבנייה במגזר הערבי נמוכה מהעלות במגזר היהודי,
6 ואולם הוא כאמור נמנע מלהוכיח את טענותיו. חרף העדר הוכחה מטעמו, נוכח
7 ההנחה המקובלת בדבר עלות בנייה נמוכה יותר במגזר הערבי, מצאתי להפחית
8 מטעמי זהירות את עלות הבנייה ל- 4,100 ₪ (בהנחה של עלות בנייה נמוכה ב- 20%
9 מעלות בסך 5,100 ₪ הנקובה בתחשיב דקל לשנת 2014 (במעוגל)).
10 84. בהעדר כל נתונים בדבר ההוצאות מצאתי שיש לקבל את ההפחתה בשיעור 30%
11 שעשתה המפקחת כאומדן להוצאות, על יסוד הנחיות מקצועיות לביצוע תחשיבים
12 שאותן קיבלה מהגורמים המקצועיים ברשות המסים.

היקף הבנייה

13
14 85. בחקירתה הנגדית השיבה המפקחת כי למעשה קיימת במקום בנייה של למעלה מ-
15 500 מ"ר. בחקירתה חישה את השטח על פי היתרי הבנייה, והגיעה ל- 625 מ"ר
16 (עמ' 26), בעוד שעל פי הערכתה בשומה הסתכם שטח הבנייה ל- 500 מ"ר.
17 86. האחייך השיב בחקירתו הנגדית כי על פי ההיתר הבניה המכשיר את הבניה
18 המקורית, דובר על בניה בשטח של 210 מטר. הבניה המאוחרת שנעשתה במעורבותו
19 הייתה בשטח של כ-280. מאוחר יותר ציין כי הבנייה בקומה העליונה הייתה בשטח
20 של 280 מ"ר או 256 מ"ר, והוא לא ידע להשיב כמה הייתה תוספת המגורים.
21 87. ניתן ללמוד מכלל הראיות, לרבות מהיתרי הבנייה שהוצגו, כי בבית מגוריו של
22 המערער נסגרה כאמור קומת העמודים (המרתף) והוכשרה למגורים, וכן נוספה
23 קומה חדשה שנבנתה על גג יחידות הדוור הקיימות. סביר להניח כי שטחו של בית
24 המגורים המקורי היה כ- 250 מ"ר (שתי יחידות מגורים בנות 120 מ"ר כל אחת,
25 וגרם מדרגות ביניהן), וזהו גם שטחן של קומת המרתף ושל הקומה החדשה שנוספה.
26 בנסיבות אלו לא מצאתי שנפל פגם בהערכתה של המפקחת על כך שעבודות הבנייה
27 שבוצעו בבית המגורים היו בשטח של 500 מ"ר.

28
29
30

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

חישוב עלות הבנייה

1
2 88. בעניין **קומת המרתף**, מצאתי שמאחר שחלק מהשלד של הקומה היה בנוי בעבר, יש
3 להפחית 25% מעלות הבנייה (המחושבת כאמור על פי 4,100 ₪ למ"ר). בהנחה של
4 250 מ"ר, עלות הבנייה המתקבלת היא בסך 768,750 ₪, ולאחר הפחתת הוצאות
5 בשיעור 30%, מתקבל סכום של **538,125 ₪**.
6 אשר **לקומה הנוספת**, מהתצלומים שהוגשו על ידי פקיד השומה, אשר צולמו
7 לכאורה במהלך הביקור שנערך בבית בתחילת שנת 2021, ניתן להתרשם כי בניית
8 הקומה טרם הושלמה, לפיכך מצאתי שיש להפחית מהעלות 30%, כך שבהנחה של
9 250 מ"ר מתקבלת התוצאה של 717,500 ₪, ובהפחתה של הוצאות בשיעור 30%
10 מתקבלת תוצאה בסך **502,250 ₪**.
11 שה"כ 'עלות הבנייה' שיש להוסיף אפוא בחישוב גידול ההון עומד על **1,040,375 ₪**.

הפרש ההון הבלתי מוסבר

12
13 89. בהשוואה בין הצהרת ההון השנייה לבין אומדן מצב ההון שערך ליום 31.12.2020,
14 מצא כאמור פקיד השומה גידול הון בלתי מוסבר בסך של **2,502,393 ₪**.
15
16 לסכום האמור נוספו "שימושים", היינו סכומי הכסף שעמדו לרשות המערער,
17 ושנעשה בהם שימוש - **3,411 ₪** תשלומים לביטוח לאומי;
18
19 מהסכום שהתקבל הופחתו מקורות ההכנסה המדווחים, של המערער, שתי נשותיו
20 (לאשתו הראשונה הייתה הכנסה חד פעמית מביטוח לאומי, ולאשתו השנייה הכנסה
21 מעבודתה במשרד החינוך), בתו ואמו - בסך של **422,966 ₪**;
22
23 כמו כן הוספו הוצאות מחייה של כלל בניה משפחה בסך של **408,264 ₪**.
24
25 את הפרש ההון שהתקבל, בסך של **2,491,102 ₪**, הוסיף פקיד השומה להכנסתו של
26 המערער בשנים הפתוחות - 2019-2020, כך שלכל שנה יוחס חלק שווה.
27
28 90. המערער טען כאמור כי בחישוב הוצאות המחייה היה על המפקחת לעשות שימוש
29 בטבלה 3 ולא בטבלה 4, שכן טבלה 3 מתאימה יותר לטעמו למגזר הבדואי.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

1 המפקחת ביארה בחקירתה הנגדית כי בבחירת טבלה 4 לשם חישוב הוצאות
2 המחייה הביאה בחשבון את רמת חייו של המערער, הבאה לידי ביטוי בבית האבן
3 רחב ההיקף שבו מתגורר המערער. כמו כן הביאה בחשבון את הרכב שבבעלותו,
4 אשר עלותו הייתה כאמור למעלה מ- 250,000 ש"ח. המפקחת ציינה כי אילו היה
5 המערער מתגורר בצריף, ולא היה ברשותו הרכב האמור, הייתה בוחרת בטבלה 3,
6 כפי שהוצע על ידי המערער.

7 91. טבלאות המחיה, שבהן עושה פקיד השומה שימוש מבוססות על נתוני הלשכה
8 המרכזית לסטטיסטיקה, העורכת סקר של הוצאות המשפחה. טבלאות המחיה
9 מתייחסות לרמת ההכנסה ולמספר הנפשות בכל משפחה, מקסימום 6 נפשות. לא
10 קיימות טבלאות מחיה מיוחדות למגזר הבדואי, וכמו בכל מגזר אחר יתכנו גם
11 במגזר זה בעלי רמת הכנסה גבוהה או רמת הכנסה נמוכה.

12 92. בעניינינו לא מצאתי שנפל פגם בבחירתה של המפקחת בטבלה 4, שכן הראיות
13 מלמדות לכאורה על רמת חיים גבוהה, המשתקפת הן במבנה המגורים, הן ברכב
14 היקר שרכש המערער. לא למותר לציין כי סכומי הכסף הגבוהים שנמצאו בביתו של
15 המערער במזומן, מעידים לכאורה גם הם על רמת חיים גבוהה.

16 מעבר לדרוש אציין כי אף שהטבלאות הרלוונטיות עוסקות במשפחות שמספר
17 הנפשות בהן אינו עולה על 6 נפשות, מבלי לשנות את התחשיב למשפחות שמספר
18 הנפשות בהן גדול מ- 6 נפשות, אין להתעלם מכך שבעניינינו מדובר למעשה בשתי
19 משפחות, המנהלות לכאורה שני משקי בית ומתגוררות בשתי יחידות דיור, ולא בזוג
20 הורים ל- 6 ילדים. מבנה משפחת זה (בתוספת האם), הוא מצד אחד מקור להכנסות
21 רבות יותר, ומצד שני טומן בחובו גם הוצאות מחיה גבוהות יותר.

22 המערער רשאי היה להגיש ראיות מדויקות בדבר ההוצאות המשפחתיות, או תחשיב
23 מטעמו, ועצם המנעותו מלעשות כן מעידה על כך שטבלה זו מתאימה לרמת החיים
24 של המשפחה. בנסיבות הקיימות לא מצאתי שיש מקום לקבל את טענותיו של
25 המערער ולהעדיף את טבלה 3 על פני טבלה 4 לשם הערכת הוצאות המחיה שלו.

קנס גירעון

26
27 93. לא מצאתי שנפל פגם בהחלטת פקיד השומה לחייב את המערער בקנס גירעון,
28 בהתאם לסעיף 191(ב) בפקודת מס הכנסה, בשיעור של 15% מהסכום שבו עודף
29 המס שהמערער חייב בו על המס שהתחייב בו על פי הדוח, בהעדר כל טענה שיש בה

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע לפני כב' השופטת יעל ייטב

ע"מ 22-05-43664 נאססרה נ' פקיד שומה באר שבע

תיק חיצוני:

1 כדי להצדיק את דחיית קביעתו של פקיד השומה. בענייננו מדובר בהעלמת הכנסות
2 ובדיווחים כוזבים לפקיד השומה, נסיבות המצדיקות השתת קנס גירעון.

3 **סיכום**

4 94. אשר על כן אני דוחה את עיקרו של הערעור. פקיד השומה יערוך את ההתאמות
5 הנדרשות בשומה בהתאם לחישוב עלויות הבנייה, כאמור בסעיף 88 בפסק הדין.
6 95. המערער ישלם לפקיד השומה את הוצאותיו בגין הליך זה, בסכום כולל של 40,000
7 ש"ח, בתוך 30 ימים, שאם לא כן יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כדין.
8
9
10
11
12
13
14

15 ניתן היום, א' סיוון תשפ"ו, 17 מאי 2026, בהעדר הצדדים.
16

יעל ייטב, שופטת

17
18